

прилично, далечъ же да бадеш ожално, съ платата която по-лучавашъ, въпросътъ общи е: ^{ма}ми защо не му отпуснатъ прѣдставителни?"

Искаш ли да ти се оплачатъ. Слушай: Отъ какъ съмъ си до-^{шлъ} азъ не мога да си отворя очивъ отъ просители за дълж-ности когато всички знаятъ, че вакантни мѣста нѣма.

Като га-че ли ора се хванала (дяволицѣ) на спукъ за да ма растревожатъ. Днесъ надъ вѣчеръ (частъ по 7-не си излизаме отъ канцеларията по 9 а по нѣкогждъ ти по късно) азъ бѣгахъ и си дойдохъ у дома, знаеш ли какво

направихъ? ⁴Вомъ влѣзохъ въ дворятъ, отидохъ и подложъ главата си подъ чупмата, пузнахъ водата да тече на нея около 4-5 минути само и само да ми поистине главата която бѣше са заналила и ⁴не знаяхъ кдѣ да са дѣна.

Клѣдъ 10-на минути почивка азъ се завърнахъ пакъ въ канцеларията си за да остана до 9 и четвъртъ. Това ще кажи да бадеш частенъ секретаръ на лицѣ което обича отъ душа и отъ дѣното на сърдцѣто си.

Працамъ ти откъськъ отъ единъ Виенски вѣстникъ, който вѣрвамъ ще та амзира тѣй като лицата, за които става дума въ него, са същитѣ двѣ кокони (старата съ младатъ а)

които запознахъ-ще си спомнишъ, вѣрвамъ въ "Ронахъръ" и гоцавахъ у дайдингеръ. Вай откъська и на Кисселова да го прочете.

Съ прилично почитание до буля Михалакина и съ ш-дувки за дѣвцата ти, също и за тебѣ, оставамъ твой

ИНСТИТУТЪ ЗА
БЪЛГАРСКА
ЛИТЕРАТУРА